

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДЕЛЯ.

Издатель-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
50 ст. на първа страница
и 40 ст. на п-вата стра-
ница за гармоничен редъ.

За обявления на съдеб-
ните пристави се плаща
по 0.2 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.

Разговори не се връщатъ.

ПИВНИЦА

БАТЕМБЕРГЪ

Явява на варненските граждани, че въ пивница-
та се точи винаги прѣсна бира. Любителитѣ на пиво
и вина само тукъ ще намѣрятъ

ОТЛЕЖАЛО ПИВО „ГАЛАТА“

типъ пилзенски, черна бира, прочутитѣ старозагорски
винени коняци и мастика, бѣли и черни
натурални вина и пелинъ.

ЗАКУСКИ БЕЗПЛАТНО.

Прислуга бърза и вежлива.

Съдържателъ: Г. Ж. Анерѣйчевъ.

Важно за търговцитѣ.

Честъ имамъ да извѣстя на почитаемитѣ
г. Варненски търговци, че въ печатницата ми
„Просвѣта“ пристигнаха вече най-модерни букви
и орнаменти за разни бланки и фактури, полици,
чекове, бордера, циркуляри и всякакъв другъ видъ
търговски книжка, които изработвалъ съ нама-
лени цѣни.

Съ почитание: Сл. Христовъ.

Иванъ Савовъ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ, улица Булевардъ „МАРИЯ ЛУИЗА.“

По случай настѣпающия лѣтенъ сезонъ съмъ се снабдилъ
съ най-разнообразни и въ изобилне мостри платове отъ
Френски, Английски и Български фабрики

ЗА МЪЖКИ и ДѢТСКИ КОСТЮМИ,
съ изработка отъ най-модернитѣ парижки журнали.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Господа, не си считайте труда прѣди да поръчате другаде;
отбийте се въ ширанищата ми за да се увѣрите.

1—5 Неудобнѣната изработка се приема назадъ.

Отговорността.

Стихийно общественно дви-
жение се повдига срѣщу режи-
ма на опозорената властующа
демокрация! Отъ вси страни на
България: отъ градове, села и
паянки — на всѣкъдѣ се из-
дига протестующия гласъ на
българскитѣ граждани, които не
могатъ вече да търпятъ владѣю-
щата анархия!

Другояче не може и да бжде.

Хора, челата на които сж
опръскани съ кръвта на не-
щастно загиналитѣ Русенски
жертви; управници, които не
държатъ смѣтка за държавнитѣ
интереси, нито пъкъ се вслуш-
ватъ въ общественното мнѣние
— тѣ заслужаватъ жестоко по-
рицание и немедленно низвер-
жение! И подетата народна бор-
ба, която обхваща и раздвижи
всички обществени слоеве,
търбва да се продължи; и да
се продължи до тогазъ, до кога-
то вѣроломнитѣ адепти на фал-
шивата демокрация бждатъ съ-
крушени по всички линии. Тѣ
потопахъ страната въ лѣжата
и демагогията, най-сѣтне пото-
пиха я и въ човѣшка кръвъ!
Още отъ сега, прѣди да се от-
тѣглятъ отъ властѣта за да се
криятъ изъ тъмнитѣ кюшета, тѣ
търбва да се прикокатъ на
позорния стълбъ!

А отговорността на прави-
телството е голѣма, тя е страш-
на! Въ коя друга правова дър-
жава за министъръ на полиция-
та би се поставилъ единъ неу-
равновесенъ акробатъ? Кой на-
родъ би се оставилъ да бжде
тъпканъ и умѣртвяванъ отъ
единъ нравственно полудялъ
човѣкъ?

Отговорността не може да
бжде само за единъ Такевъ,
който като прѣмазанъ червей
се гърчи въ прѣдемъртна поли-
тическа агония; отговорността
пада върху цѣлия кабинетъ,
който тацитно се солидаризира
съ кървавия жестъ на Пешер-
ския палитъ. На първо врѣме,
обществото се надѣваше, че
главния виновникъ на русенска-
та касапница ще се отстрани;
но правителството и до сега
мълчи, то не смѣе да побутне
окървавения паячо. Щомъ е
така, и то става пасивенъ съ-
участникъ въ извършеното кър-
ваво злодѣяние.

Срамъ и позоръ за нацията

Печатница „Просвѣта“, СЛАВИ ХРИСТОВЪ, Варна.

Печатница „Просвѣта“, Слави Христовъ.

Печатница „Просвѣта“, СЛАВИ ХРИСТОВЪ.

Печатница „Просвѣта“, Сл. Христовъ.

Печат. „Просвѣта“, Слави Христовъ.

Печатница „Просвѣта“, СЛАВИ ХРИСТОВЪ.

Печатница „Просвѣта“
СЛАВИ ХРИСТОВЪ

Печ. „Просвѣта“, Слави Христовъ.

Печат. „Просвѣта“, Сл. Христовъ.

Печатница „Просвѣта“, Слави Христовъ.

Печ. „Просвѣта“, СЛ. ХРИСТОВЪ.

Печатница „Просвѣта“.

Печ. „Просвѣта“
СЛАВИ ХРИСТОВЪ.

Печ. „Просвѣта“
СЛАВИ ХРИСТОВЪ.

Печ. „Просвѣта“
СЛАВИ ХРИСТОВЪ.

Печ. „Просвѣта“.

Сл. Христовъ.

Печатница „ПРОСВѢТА“.

Печатница
ПРОСВѢТА.

Печ. Просвѣта
СЛ. ХРИСТОВЪ

е, че тя се управлява отъ неуравновесени хора. Ако продължаваме да вървим по същия път, никой не е сигуренъ дали утрѣшния денъ нѣма да ни донесе нови сътрѣсения и погрозни катастрофи. Народната воля е потъпкана, властта се повѣрва на кекави политически джуджета, които служатъ само на партийни и грубо-еготистични интереси. При таквази безумна управя, какво добро може да се очаква?

Политически и нравствено оскандалена, властующата демокрация не може вече да распорѣжда съ народнитѣ съдбини. Тя ще се върви, но какъвъ режимъ ще си въдвори? Дали и за въ бѣдѣще народа ще бѣде играчка въ ръцѣтъ на разни отговорни и неотговорни властолюбци?

Като опредѣляме отговорността на народнитѣ убийци, трѣбва да помислимъ и за бѣдѣщето на страната. Българското общество ще бѣде успокоено и напълно удовлетворено само тогава, когато и у насъ се установи режима на правдата и свободата, режима на истинската демокрация! Мислете и работете, вий ръководители на общественитѣ съдбини! Отъ дълги години народа е измѣчванъ и тиранизиранъ, той копнѣе за мирно политическо и економическо развитие. Вслушайте се въ този искренъ гласъ—спасете България!

Митинга въ Варна.

Варненскитѣ граждани не можеха да останатъ равнодушни къмъ грознитѣ кланета въ Русе. Затова тѣ единодушно се отзоваха на издадената по случая покана за да искажатъ своя протестъ. И наистина, нѣма човѣкъ, който да не се е възмутилъ отъ дѣното на душата си противъ това нечувано злодѣяние. Съ това може да се обясни стѣчението на нѣколко хиляди граждани, за да чуятъ словото и да изразятъ своя протестъ.

Миналата недѣля, 7 мартъ, при доста благоприятно врѣме, на „Мусалата“ се забѣлѣзваше извънредно оживление.

Къмъ 11 часа площада почерня отъ хора и всѣкой съ нетърпѣние очакваше да се открие митинга. Най-сетнѣ и това стана, гражданинъ Ж. Жековъ съ нѣколко прочувствени думи откри събранието.

Рѣчитѣ на ораторитѣ се посрѣщнаха съ неописуемъ вѣстоторгъ отъ многохилядното множество. Пръвъ говори г. Перелинговъ. Особено неумолими и безпощани въ своитѣ рѣчи бѣха г. г. Д-ръ Стояновъ и Ст. Русевъ. Сѣчѣта надъ мирнитѣ и беззащитни граждани въ Русе не може да се счита като една чиста случайност. Не за пръвъ пътъ войската се е намисала за да потушава народитѣ вълнения противъ тираническитѣ режими, не за пръвъ пътъ тя е покосявала живота на невинни български граждани. А въ това не се състои назначението на войската: ней прѣдлѣжи да изпълнява високи национални идеали и стрѣмежи. Страната ни е покрита съ позоръ, който трѣбва да се измие. Единъ крѣво-жаденъ, единъ побѣсенъ и бездушенъ министръ Такевъ дава смъртоносната заповѣдъ да се убиватъ българскитѣ граждани — и войската безпрѣкословно изпълнява тази заповѣдъ. Най-главния виновникъ за крѣвавата човѣшка рѣзня въ Русе — това е неуравновѣсения крикунъ Такевъ, който трѣбва да се прикове на позорния стѣлбъ.

Освѣтъ него, всички органи на административната и военна властъ, които сж се провинили трѣбва да отговарятъ прѣдъ правосъдието. Но тѣ трѣбва още сега да бѣдатъ морално осждени и съ ареонага на общественото мѣние, отъ съзна телнитѣ български граждани, които иматъ право на публични събрания да осждатъ всѣко безаконие на властта.

Ако правителството се солидаризира съ поведението на обезумѣлия палачо, и то става

съучастникъ за причиняване на крѣвавия погромъ, и то ще отговаря заедно съ Такева. На първо врѣме поскорошното низвержение на Такева може да послужи като удовлетворение и успокоение на развълнуваната общественна сѣвъст. Не стане ли това, българското общество ще се убѣди, че се управлява и живѣе при режима на крѣвавата демокрация, която почерни държавата съ срамъ и позоръ.

Такъвъ бѣ приблизително духътъ на горѣшитѣ и войнствени рѣчи, произнесени отъ ораторитѣ на митинга. Честитѣ удобрителни прѣкъсвания бѣ явенъ знакъ, че между гражданитѣ двѣ мѣнния нѣма: всички приематъ за напълно доказано, че главния виновникъ за коварното убийство на толкова невинни хора е Такевъ, а слѣдъ него полицията и войската. Въ такава смисълъ се взема и единодушна резолюция, прочетена отъ г. Ж. Жековъ.

Слѣдъ прочитание на резолюцията, всички раждани се разотидоха мирно и тихо, обладани отъ задоволство, че сж изпълнили с в о я граждански дългъ.

Американскитѣ трѣстове.

Въ началото на 1910 год. приблизителната стойностъ на личнитѣ пари въ циркулация възлиза на 15 милиарда лева. Въ сжщото врѣме, на 15 милиарда лева възлиза стойността на финансовитѣ и индустриални-здѣлки, подчинени подъ единствения контролъ на Пиерпонъ Морганъ. Отъ друга страна, покойния Хариманъ контролираше около сто хиляди километри желѣзни пѣтища, колкото сж желѣзницитѣ въ Австрия и Франция. Тия данни свидетелствуватъ за безграничната властъ, съ която разполагатъ—въ отечеството на Франклина — съставителитѣ на трѣстоветѣ; още повече, че на тѣхнитѣ заповѣди сж подчинени масса акционери, инжинери, търговски помощници и хиляди работници; а съ това

сж поставени въ зависимост много търговски начинания. И затова отъ благополучието на трѣстоветѣ зависи сѣдбата на други отрасли на търговията.

Крахътъ отъ 1907 г. ни най-малка не накърни могуществото на трѣстоветѣ. Напротивъ, слѣдъ упоритата борба на Рузвелта, който намали довѣрието на публиката къмъ тия прѣдприятия, настѣпалия крахъ повлия за моменталното изчезване на паритѣ. Вложителитѣ истѣглиха паритѣ си, съ стотини хиляди работници бидоха уволнени и останаха безъ работа. По тази причина и поради господствующата финансова криза, уединенитѣ фабриканти откриха упорита борба, защото за прѣвоза на стокитѣ си тѣ плащатъ напълно по тарифата, а пъкъ трѣстоветѣ при сжщитѣ условия и на сжщитѣ линии, и въпрѣки закона, плащатъ по-малко и съ това привличатъ голѣма клиентела. Въпрѣки повдигнатитѣ сѣдебни прислѣдвания, трѣстоветѣ ще продължаватъ да работятъ подъ друга форма. Инициаторитѣ на общия меденъ трѣстъ не сж прѣустановили своята работа. Най-сѣтнѣ, и като отговоръ на противницитѣ, които проповѣдваха съсипване на индустрията чрѣзъ отстраняване на конкуренцията, трѣбва да се каже, че производството на желѣзото прѣзъ 1909 г. надвишава оноа прѣзъ другитѣ години. Въ началото на тази година, 338 голѣми пещи горятъ, а миналата година само 236. Паритѣ пакъ сж въ изобилие и влизатъ въ джобовѣтѣ на американцитѣ. Никога сж кризата тѣй скоро не се е свършвала. Трѣстоветѣ си приписватъ заслугата за туй бързо въстановяване на търговията.

Прѣдъ това тържество, политичитѣ започнаха да се расколѣбаватъ въ своитѣ възглѣдове. Тѣ си спомнятъ за услугата направена на американското земледѣлие чрѣзъ гения на Харимана, наврѣменнитѣ спекулации на когото отстраниха фалита на множество желѣзно-пѣтни линии. И економиститѣ съжаля-

ПОДЛИСТИНИКЪ.

Една швейцарска легенда.

Отъ Ал. Дюма.

Отъ върхътъ на високата планинска скала, която владѣе долината, гения на планината е тласналъ въ пропастьта единъ ловецъ на сърни, историята на когото ми разказа моя водачъ, съ единъ особенъ тонъ на съмнѣние и лѣковѣрностъ. Този ловецъ, който се отдаде на това занятие съ всичката страсть на планински жителъ, билъ бѣденъ човѣкъ. Неговата сръчностъ била призната и репутацията му се разнесла отъ

единия на другия край на Оберландъ. Единъ денъ, като гонелъ една бременна сърна, — бѣдното животно, не можейки да прѣмине пропастьта, която въ всѣко друго врѣме съ единъ скокъ би прѣскочило, виждайки смъртта прѣдъ и задъ себе си, — тя легнала на края на пропастьта и започнала да плаче. Този печаленъ изгледъ на бѣдната майка не омилостивилъ ловеца, който опналъ своя лжкъ, вземалъ една стрѣла

и се приготвилъ да я понижи; но, като вдигналъ очи къмъ мѣстото гдѣто я видялъ порано, той съзрялъ единъ сѣдящъ старецъ и треперящата сърна му лижела ржката: този старецъ билъ гения на планината. При тази глѣдка, ловеца оставилъ стрѣлата и стареца му продумалъ:

„Човѣче на долината, на когото богъ е далъ толкова богатства, защо идвашъ да измѣчвашъ обитателитѣ на планината? Азъ не слизамъ къмъ васъ да ви отнемамъ кокошкитѣ и добитѣка. Защо тогава вий дохождате къмъ менъ за да убивате сърнитѣ на мойтѣ скали и орлитѣ на мойтѣ облаци?

— Защото богъ ме е съз-

далъ бѣденъ, отговорилъ ловеца, и, освѣтъ гладъ, нищо друго не ми е далъ. И понеже азъ нѣмамъ нито кокошки, нито крави, затуй дохождамъ да търся сърнитѣ. Орела и сърната намиратъ храна въ планината, а азъ не мога да намѣря въ долината.“

Тогава стареца се замислилъ, направилъ знакъ на ловеца да се приближи и започналъ да дои млѣко отъ сърната въ една дървена чаша; млѣкото веднага станало на сирене и стареца го далъ на ловеца.

„Его, казалъ му той, съ това ще утолявашъ глада си; а за жажда не мисли, защото моя потъ доставлява вода на цѣлата долина. Носи това сирене

ватъ, че законопроекта на г. Тафтъ се стрѣми да отнеме отъitrustовѣтѣ правото на контролъ върху желѣзницитѣ, които сѣ толкова полѣзни за бързи нужди въ моменти на опасностъ. Туй противорѣчие означава колко неблагоприятно е да се ограничава властѣта наitrustовѣтѣ. Между тѣмъ, тѣ принасятъ повече добро отколкото зло. Тѣ основаватъ градове, строятъ желѣзници въ пустини, оплодотворяватъ нови земи, даватъ прѣхрана на черни, жълти и бѣли емигранти, които се стичатъ въ Америка. Съ една дума, тѣ създаватъ работа и богатство. Даже и работническитѣ съюзи ги прѣдпочитатъ прѣдъ другитѣ системи на патроната; а социалистическитѣ прѣдвигатъ денѣтъ, кѣгато нѣколкоitrustове ще прѣдставляватъ сѣществото на капитала-пара и когато федерациитѣ ще прѣдставляватъ ансамбъла на капитала-трудъ. Неспособни да се побѣдятъ, тѣзи двѣ сили ще се съдружатъ съ равни права. Работничатѣ отъ Steel Trist приготвятъ обща стачка, като основаватъ върху тази теория своя шансъ за сполука. Вий виждате, въ тази концепция на общественно съгласие, какъ Държавитѣ и парламента изчезватъ: тѣ сѣ ничтожни величини за двѣтѣ воюещи страни.

Такова е могуществото на труса, който се е зародилъ едва прѣди 30 години. И като виждаме сега, какъ тютюневияitrustъ се опитва да привлече търговцитѣ отъ Куба, Египетъ и Турция, ний не можемъ отъ да не се удивляваме на американския гений.

Фалшива демокрация.

Отъ вси страни се сипятъ жестоки порицания противъ килавото демократическо правителство. В. „Прѣисрецъ“ се опитва да го защити, като упрѣква жълтата преса, която раздухвала стрѣститѣ и подготвяла катастрофи като русенската. Като взема поводъ отъ тия блядословия на правителствения вѣс-

тникъ, столичния ни събратъ в. „Дневникъ“ дава блѣскава характеристика на пощурялата демократия. Въ брѣи 2723, между другото, в. „Дневникъ“ пише: „Жълто правителство, въ смисълъ на бездѣлнотъ, неопредѣлено, е всѣко правителство, което въ опозиция очаква да бѣде похвалено и посочено отъ независимия печатъ, а слѣдъ като поеме властѣта, пакъ да бѣде похвалено и посочено отъ независимия печатъ. Днешното правителство е жълто. То дойде на властъ, по силата на блока, безъ собствена сила. Впустна се по разнитѣ краища на страната да общава златни гори и планини на населението; вербуваше партизани съ всички простени и непростени сръдства. Подмамваше слабопросвѣтитѣ избиратели, че ще намалява данъчитѣ, ще създаде пскрени бюджети, ще прѣмахне вѣстовитѣ при офицеритѣ, да не копаятъ градини, да не носятъ дѣца, кокоски и др.; лѣжеше, че ще подобри живота, ще въведе реформи, ще направи какво ли не. Съ една рѣчь, то си служеше съ партизанско — политическитѣ сензации, които до една сѣ хроникирани и регистрирани въ печата — партиентъ и непартиентъ. То заблуждаваше народа, че ще текнатъ въ страната голѣми райски блага. То демагогствуваше, то направи много и прѣмного, за да спечели истинското си име жълто, неопредѣлено правителство. И наистина, постигна вѣжделната си цѣль. Днесъ никой не вѣрва, че у него има строго опредѣленъ характеръ, защото нищо отъ общаното не направи по собствена партийна инициатива. Ако направи нѣщо, то е ставало винаги по-голѣмъ външенъ натискъ. Неговитѣ членове бѣха нѣкога противъ орденитѣ — сега ги носятъ съ изпъчени гъди. Въ неговитѣ редове имаше нѣкога възгласитѣли на републиката, сега сѣ ярки монархисти; въ неговитѣ редове имаше славни борци противъ кървавия режимъ въ Турция, продължаващъ и до днесъ

надъ бѣлгаритѣ въ Македония, — сега тѣ сѣ ярки туркофили. Между неговитѣ редове имаше страстни поддръжници на бѣлгарската независимостъ безъ пари, съ кръвъ — сега свързани сръщу стотици милиони за сѣшната независимостъ; въ неговитѣ редове имаше възмутени сѣвѣсти сръщу свѣрхсѣмѣнитѣ кредити, сега се приематъ отъ камарата по триоедетъ милиона такива въ двѣ-три послѣдователни засѣдания. И каккво още нѣмаме!“

ХРОНИКА

Смѣшно окръжно.

Завчера по улицитѣ бѣ залепено едно окръжно, отправено до окръжнитѣ управители, голѣмо колкото боя на Такевъ. Иглежда, че народнитѣ протести не сѣ подбѣйствували върху пощурѣлия министръ за да се възвърне поне отъ малко изгубения му разумъ. Въмѣсто да потъне въ дѣнъ темя, като оплюта и позорена личностъ, той пакъ дразни и прѣдизвиква обществото. Спорѣдъ палчовската логика на това окръжно, случката въ Русе се дължала изключително на необузданата тѣлпа и на нейнитѣ безъ граждански добродѣтели инспиратори Такевъ и гражданска добродѣтелъ, това сѣ двѣ несъвмѣстими понятия. Всѣкой другъ може и има моралното право да говори за граждански добродѣтели, но не и Такевъ, който безъ лѣжа не може да живѣе.

Народни протести.

Никога въ страната не се е повдигало такова силно движение сръщу което и да било правителство. Миналата недѣля, станали сѣ повече отъ 50 многотолпни митинга. Почти навсѣкадъ взетитѣ резолюции сѣ еднакви: долу правителството, долу крѣвопийцитѣ и причинителитѣ на русенския погромъ. Спомняме си, че, когато испитвахъ гладна опозиция, демокра-

титѣ се кълняхъ и вѣряхъ, че и при най-незначителния протестъ отъ страна на народа, тѣ биха се отгѣглили отъ властѣта. Сега тѣ сѣ на властъ, хората ги ругаятъ и плюятъ, а тѣ казватъ, че това е божия росъца; тѣ припчатъ на давящия се циганинъ, който се молялъ: божже избави ме, божже запази ме; живѣ да си остана, да не се удавя — колкото копраля, свѣщъ ще ти запаля“. Мѣлчи бре манго, казала добродушната циганка, отъ гдѣ ще вземешъ пари за свѣщъ. Бе-джанъмъ, отвърналь находящия се въ опасностъ циганинъ, азъ да се избавя, че я паля я не! Демократитѣ безобразно лѣжаха, че като поематъ властѣта, всѣчко по медъ и масло ще трѣгне, като копраля свѣщъ ще палятъ и при първия знакъ на народно негодувание ще се отгѣглятъ. Сега цѣлия народъ ги жигосва и проклина, но тѣ не се договеждатъ и чакатъ лопатата. . . . Стрѣснете се грѣшници, покайте се до като е врѣме и бѣгайте далечъ за да не испитате гнѣва народенъ.

Въ Цариградъ.

Слѣдъ посѣщението въ Петербургъ, царя на бѣлгаритѣ набързо се отзова и въ турската столица. Цѣлѣта на това посѣщение се държи въ голѣматайна, но при все това тя може да се прѣдугади. Искренно или не, това е другъ въпросъ, но царя ще се потруди да установи по-добри отношения съ Турция. Това е необходимо и трѣбва да стане часъ по-скоро. Работата е тамъ, че това не е по вкуса и по ценнето на демократитѣ. Тѣ не пропускатъ нито единъ случай отъ да не дразнятъ и прѣдизвикватъ Турция. Тѣ нѣматъ една ясно опредѣлена външна политика и се движатъ въ кръгъ на противорѣчията и безмислицитѣ. А приятелскитѣ отношения между двѣтѣ сѣсѣдни държави се диктува отъ тѣхнитѣ политически и икономически интереси.

Опустошение на горитѣ.

Имаме свѣдения, че жители-

въ торбата си и никогашъ да не го изядатъ всичкото; давамъ ти го подъ условие, че за въ бѣдаще не ще качаашъ моитѣ сѣрни и орли“.

Ловеца даде обѣщание и слѣзе въ долината, отиде дома си и закачи лѣжкѣтъ на камината; съ чудотворното сирене той проживя цѣла година и то се не се свършваше.

Отъ своя страна, сѣрнитѣ се зарадваха, прѣстанаха да се планиятъ отъ хората и слизаха чакъ въ долината; тѣ грациозно подкачаха като се сръщаха съ козитѣ, които се катеряха по планината.

Една вечеръ ловеца като стоялъ на прозореца, една сѣрна дошла толкова близо до кѣща-

та му, че той можелъ да я убие безъ да излиза вънка; искупението било толкова силно, че той откачилъ лѣжкѣтъ и, забравяйки даденото на гения обѣщание, убилъ кроткото животно. Слѣдъ това взема убитата сѣрна, отнася я дома си и приготвилъ единъ късъ за вечеря. Като изялъ този късъ, той си припомнилъ за сиренето, което този пѣлъ цѣло да му служи за десертъ. Той отишелъ къмъ долапа и отворилъ: отъ тамъ изсочила една голѣма черна котка съ човѣшки очи и рѣцѣ: тя държала сиренето въ уста, прѣскачила прѣзъ прозореца и изчезнала.

Ловеца ни най-малко не се обезпокоилъ отъ тази случка;

сѣрнитѣ били свикнали да слизатъ въ долината и въ продължението на една година той не е ималъ нужда да ги търси по планината; малко по-малко тѣ се сплашили, избѣгвали да слизатъ, до като най-сетнѣ сѣвсѣмъ изчезнали. Ловеца, който забравилъ появяването на стапеца, отново започналъ да ходи на ловъ къмъ скалитѣ.

Единъ денъ той се намѣрилъ на сѣмѣното мѣсто, гдѣто прѣди три гдини подгонилъ една сѣрна; той нагази въ храсталака, отгдѣто тя бѣше излѣзла и една сѣрна подскочи. Ловеца я примери и раненото животно се търколи върху края на пропастьта, гдѣто бѣше се явилъ стареца.

Ловеца дотърча, но не можа да достигне на врѣме; и бѣдното животно, въ прѣдсѣмѣртна агония, търколи се въ пропастьта.

Тогава той се наведе надолу да види кѣдѣ е паднала. Гения на планината бѣше въ дѣвното на бездната; тѣхнитѣ очи се сръгнаха и ловеца не можеше повече да отклони свойтѣ отъ ония на стареца.

Тогава всичкитѣ му чувства бѣдоха обладани отъ единъ непонятенъ шеметъ; той пожела да избѣга, но не можа. Стареца го повика три пѣти на име; въ третия пѣлъ ловеца испушна жалостенъ викъ, който бѣ чулъ въ цѣлата долина, и се хвърли въ пропастьта!

тѣ на селата Круша, Чокетъ, Приселци, Константиново, Бейджиоглу, Петре и Яйла безмилостно унищожавани държавните гори. Изсѣчените мѣста веднага разоравали и прѣвръщали на ниви. Органите на горската власт сѣ безсилни да спрѣтъ това опустошително дѣло. Нѣма какво да се каже, защото хората се ръководят по рецептата на Такева. Прѣди двѣ години, отъ балкона на Варненската община той си дереше гърлото да вика: „Горин! Ами защо ни сѣ тия гори, когато не можемъ да си отсѣчемъ една кола дърва.“ Сега Такевци и Малиновци може да се радватъ на плодѣтъ на своята демагогия и плоска шарлатания. Тѣ насадиха политическия развратъ и анархията, нека сега да отговорятъ за послѣдствията.

Опитъ за самоубийство.

На 9 т. м. прѣзъ нощта. войника отъ 8 полкъ Георги Петровъ посѣгналъ върху живота сѣ: закачилъ спуська на пушката върху единъ гвоздей, дрънналъ цевьта и куршума пронизалъ гърдите му. Болния се намира на лѣчение въ държавната болница и, ако не се явятъ усложнения, има се надѣжда да оздравѣе. До колкото се простиратъ нашите свѣдения, причините за това самоубийство сѣтъзи: бидейки часовой въ баяката, Г. Петровъ заспалъ на поста си. Като се увѣдомилъ за това, командира подполковникъ Нерезовъ строго изобличилъ прѣдъ цѣлия полкъ провинилия се войникъ. Види се, че честолубието на Г. Петровъ е било силно наранено и затова той е прибѣгналъ къмъ такава крайно рѣшение.

Умѣстно е да напомнимъ на нашите командири случая съ великия Наполеонъ, който сварилъ заспалия на поста си войникъ; безъ да мисли много много, Наполеонъ грабналъ пушката на заспалия часовой и застаналъ на мѣстото му. Като се събудилъ, войника останалъ като гръмнатъ и едва можалъ да продума: „А, това е императора!“. Успокой се, приятелю, отговорилъ. Наполеонъ, само че другъ пѣтъ да внимаваши и да изобращашъ по-удобенъ моментъ за спане. Тѣй постѣживатъ умните воено началници, които щадятъ човѣшкото достойнство и пазятъ „честта на мундира“.

Самоубийство.

Кеворкъ Такридалианъ турилъ край на живота си. Четвъртъкъ 10 часа вечерта въ морската градина съ револверенъ вистрѣлъ прѣсналъ черепа си. Причините за това самоубийство не сѣ известни.

Мелничарско дружество.

И то издѣхна. Вчера Варненски Окр. Сѣдъ го объяви въ несъстоятелностъ. Дѣловодителя на дружеството е задържанъ, защото се подозира да е извър-

шилъ множество фиктивни дѣлки, съ които сѣ уврѣдени разни лица и банки. Голѣма паника владѣе въ варненската пияца. Слѣдъ голѣмите несъстоятелности на Герона и Мелничарското дружество, неминуемо ще послѣдва несъстоятелността и на други по дребни търговци.

Дружество противъ туберкулозата.

За днесъ варненските граждани сѣ свикани на събрание въ Зала „Съединение“ за да образуватъ дружество противъ туберкулозата. Въ издадения по този случай позивъ се казва:

„Туберкулозата е опасна болестъ и не щади никого: ни богатъ, ни сиромахъ, ни работникъ, ни господаръ, ни младъ, ни старъ. Опасността е всеобща и всѣки е застрашенъ. Въ името не само на човѣколюбие и милосърдието, но и въ името на нашите най-жизнени интереси, както лични, тѣй и национални, ние всички ще трѣбва да се организираме и пристѣпимъ къмъ сложната и мъчна, но общеполесна и спасителна работа“.

Похваляваме варненските лѣкари за благородната имъ инициатива.

Султански ордени.

Султана наградилъ министрите Малиновъ, Паприковъ и Липчевъ съ ордена „Османе“. Хайди, да имъ рѣчемъ честито! Само че въ опозиция тия господа имаха по друго мнѣние за ордени; такива дрънкалки казваха тѣ, сѣ свършено излишни и се раздаватъ само на подли и малодушни хора. Съ раздаване на ордени се култивира подлостта и низостта. Но, демократите сѣ за съжаление, затова да не имъ вързваме кусуръ: тѣ се самооплюха по всички линии.

Илюстриранъ художественъ пѣтеводителъ.

Съобщаваме, че чиновникъ при тукашното желѣзно-пѣтно влагалище. Коста Михайловъ е съставилъ единъ илюстриранъ художественъ пѣтеводителъ, каквито съществуватъ въ странство. Пѣтеводителя е туренъ подъ печатъ и наскоро ще излѣзе. Въ него е даденъ достѣпъ и на реклами изъ всички градове въ България. Препоръчваме го.

Къмъ колездачите.

Помолени сме отъ настоятелството на колездачното дружество да обявимъ, че прихода отъ дадения на 27 Февруари балъ-маске възлиза на 757 л. Направенъ расходъ 226 л., значи остава чистъ приходъ 531 л.

Къмъ читателите.

Привличаме вниманието на читателите върху рекламата на печатница „Просвѣта“, помѣстена на I-ва стр. въ този брой. Печатницата е снабдена съ най-красиви букви и орнаменти, та може да задоволява и най-истѣнчения вкусъ на клиентите.

Некрология.

Миналата недѣля се помина 11 годишната Цвѣтанка, дъщеря на нашия приятелъ г. Гаврилъ Милковъ. Погребението се извърши при участие на съучениците на починалата.

Сподѣляме скърбта на опечаленото семейство и искаваме нашите съболезнования.

Научна хроника

Земята и Марсъ.

Безспорно е, че повърхността на земята постепенно се исушава. Това се дължи особено на систематичното истребление на горите. Същото нѣщо става и на планетата Марсъ; понеже произхождението на Марсъ е еднакво като онова на земята, затова въ своята еволюция тя ще мине прѣзъ сѣшитѣ фазиси и ще бѣде театръ на аналогични явления съ ония върху земята. Марсъ е сестра на земята и при всичко, че се е родила слѣдъ насъ, но тя се е истудила понапрѣдъ, защото е помалка отъ земята. Прочее, не е абсурдно да се мисли, че въ сегашното си състояние Марсъ прѣдставлява приблизително това, каквото ще бѣде нашия глобусъ слѣдъ нѣколко хиляди вѣкове, че нейното изучаване може да ни достави цѣни свѣдения върху вѣроятното бъдаще на нашата застрашена вече планета.

За сега, върху повърхността на Марсъ се забѣлѣзватъ само мъгли и изглежда, че тамъ нарѣдко нали. Почвата трѣбва да е суха и корава. Само къмъ двата полюса изглежда да има вода и затова само тамъ може да съществува животъ. Върху повърхността на Марсъ се забѣлѣзватъ канали, които се явяватъ прѣзъ пролѣтѣта и изчезватъ прѣзъ есенѣта. Появяването на тия канали се забѣлѣзва на пролѣтъ, защото тогава растителността около бреговете имъ покарва. Не ще и дума, че това сѣ прѣдположение. По причина на тия канали, нѣкои мислятъ, че върху Марсъ нѣма планини; понапрѣдъ може да е имало, но сега сѣ изчезнали. За да си обяснимъ какъ сѣ изчезнали, трѣбва да прослѣдимъ сѣщия феноменъ и върху земята. Земята, по причина на истудяването, се свива; когато се свива, тя се набръчква и се образуватъ планини. Земята се е набръчквала много пѣти. При първото ѣ набръчкване се е появила цѣла верига планини, които отсетнѣ сѣ изчезнали свършено; на тѣхното мѣсто сега се простиратъ Канадските и Сибирски поля.

При послѣдното стѣвяние на земята, поникнала е голѣмата планинска верига, която започ-

ва отъ Пиринеите и свършва съ Хималаите. Явно е, че тази верига е испитала разрушителното влияние на водата и вѣроятно Алпите сѣ изгубили 1000 метра отъ своята височина. Това дѣйствие на водата — до като замръзва, вали дѣждъ и снѣгъ — ще продължава и единъ денъ Алпите ще сѣ прѣврънатъ въ поля като Сибирските.

Отивайки отъ известното къмъ неизвестното, ний можемъ да заключимъ, че и върху Марсъ е имало планини, но, съ тѣчение на вѣмето и подъ разрушителното влияние на водата, тѣ сѣ изчезнали. Земята на Марсъ е била обсипана отъ дѣждове и порои, до като се изравни.

Дали и земята нѣма да прѣтърпи тази участъ? Мѣчно е човѣкъ да се произнесе. На всѣки случай, водата въ рѣху Марсъ сега е малко, та възможно е сѣщото нѣщо да стане и съ земята. Тогава, застрашени отъ жаждата, ще бѣдемъ принудени да ископаваме голѣми канали, безъ които живота би билъ невъзможенъ.

Сега да се спремъ на другъ въпросъ. Може ли земята да погълне водата, която съдържа? Отъ памети вѣка и до днесъ, забѣлѣзано ли е намаление на водата? Ни най-малко. Ако всичката вода, съ която разполага земята, се растели върху повърхността ѣ, тогава ще се образува единъ всемиренъ океанъ съ три километра дълбочина. На всѣки случай, има много мѣста, гдѣто нѣкога сѣ тѣкли голѣми рѣки, а сега сѣ исъхнали. Като се движи въ пространството, земята постепенно се истудява; поради това, кората ѣ все повече надбелява и водата пона дълбоко прониква. А щомъ водата навлѣзе въ вѣтрѣшните пластове, тя е изгубена за живота върху повърхността. Ако прочее, прѣди изчезването си, земята имаше вѣме да се истуди до своя центръ, безсѣмнено е, че прѣди този моментъ тя би испила всичката вода на повърхността. И тѣй, земята се разваля и постепенно поглѣща както водата, тѣй и въздуха, който ѣ обгрѣща. А постепенно поглѣщане на водата показва, че въ едно далечно бъдаще, живота върху земята ще изчезне.

КАРНО (месо) Единствения хранителенъ препаратъ, който съ успѣхъ помага на тѣлесно слаби хора; успокоява нервната система, прѣмахва безсъпнето, разсѣяността, прави човѣка бодъръ, енергиченъ.

Хранителните соли на Карно сѣ извлѣчени изъ растителното царство, а не отъ минералното или животинското. Карно принася голѣма услуга въ храната на хора отслабнали отъ разни болѣсти или силна работа; особено необходимо е за кърмачките майки, защото увѣличава млѣкото имъ.

Едно стъкло 2 л., съ пощата 2'25 л. Дрогерия Бакърджиевъ — Варна. 2—10

Печатница „Просвѣта“ — Варна.